

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۰ اکتوبر ۲۰۲۰

"عبدالله" توبه نامه داده، قشقه اش را تازه کرد!

۲

جمعه- ۱۸ میزان ۱۳۹۹ - کابل: این که در قسمت قبل و در عنوان مطلب از توبه نامه دادن "عبدالله عبدالمود" یاد کرده ام، با اندکی دقت در صحبت های "عبدالمود" می شود بدان پی برد. چنانچه:

"عبدالمود" در جریان سخنرانی در انستیتوت تحقیقات ستراتیژیک هند و حین مذاکره با شخص "مودی" چندین بار با عبارات متعدد تذکار داد که آنها ناگزیر اند جهت رسیدن به صلح تمام جوانب دیدخل در قضایای افغانستان را در نظر گرفته، تلاش بورزند تا ضمن جلب رضایت همه آنها، همه را نیز مطمئن بسازند که صلح در افغانستان نه تنها منافع آنها را به خطر نمی اندازد، بلکه هیچ گاهی افغانستان را به کشوری مبدل نخواهد ساخت که از آن استفاده علیه کشور دیگری صورت گیرد- نقل به مضمون تمام صحبتها و سخنرانی های عبدالمود-

این صحبت ها که در ظاهر امر بسیار خوب به گوش می خورد، فقط تازمانی از اعتبار برخوردار می شود گفت یک موضعگیری سیاسی است و نه توبه نامه، که مستقیماً بعد از مسافرت "عبدالمود" به پاکستان یعنی دشمن ستراتیژیک هند گفته نمی شد. مگر به محض آن که چنین جملاتی بعد از مسافرت گفته می شود آنهم در فضای تحقیر آمیزی که دولت هند برای مهمانش به وجود آورده، می رساند که هند از مسافرت "عبدالمود" و روابط گرمش با پاکستان راضی نبوده و از مجاری مختلف وی را تحت فشار قرار داده است. از همین رو وی با زبان بی زبانی از ناگزیری خودش و دولتی که از آن نمایندگی می کند در قبال پاکستان سخن زده، به هند اطمینان می دهد که نباید فریب روابط ظاهری را خورده می باید "عبدالمود" و دولت دست نشانده را مطلقاً از آن خود بدانند.

عکس "عبدالمود" که با زبان بی زبانی توبه نامه اش را تقدیم هند نمود، صدراعظم هندوستان، باز هم از موضع تهاجمی کار گرفته، رسماً اعلام داشت که هیچ نوع توافق دولت دست نشانده و طالب برای آنها ارزش ندارد. دوستانی که صحبت های "مودی" را تعقیب نموده باشند، شاید تعجب کنند که چرا آنها چنین حرفی را نشنیده و من بر آن تأکید می ورزم.

هموطنان گرامی!

به مانند تمام ساحات زندگی، سیاست هم دنیای خود را دارد و متناسب با آن زبان خود را نیز. یعنی در موضعگیری زمانی ایجاب می کند که طرف نیت خود را صریح و روشن اعلام بدارد، مگر زمانی فرا می رسد که سیاستمدار

مطالب خود را در قالب چنان جملاتی بیان می دارد که در ظاهر هیچ اشاره ای بدان صورت نگرفته است، از جمله در مورد مشخص کنونی:

شما هم حتماً از زبان "مودی" شنیده و خوانده اید که وی گفت: دولت هند از صلحی که طرف قبول مردم افغانستان-افغانها- باشد حمایت می نماید.

حال می بینیم این جمله در ذات خودش چه مفاهیمی را در خود نهان دارد:

*- بادر نظر داشت فاصله بین دولت دست نشانده و مردم افغانستان، صلحی را که دولت دست نشانده با طالب بدان می رسد، برای هندوستان قابل قبول نیست.

* - برای هند به مثابه یکی از نیروهائی که تأثیر مستقیم به جنگ و صلح در افغانستان داشته و یکی از اضلاع جنگ نیابتی جاری در افغانستان می باشد، موافقت "مردم افغانستان- افغانها" در واقعیت امر، پای گنجشک گذاشتن برای مداخلات بعدی هند در قضیه است.

* - موافقت "افغانها" را به مثابه پیش شرط خود قرار دادن، آنهم در کشوری که از در و دیوار آن نفاق، شقاق و برادر کشی می بارد و در کمتر چیزی می توان ۲ الی ۵ نفر در داخل کشور یافت که دارای عین نظر و موقف باشند و همیشه ممکن است در قبال هر موضوعی مخالفت ها و تقابل ها تا سرحد خشونت ارتقاء نماید، خود به معنای "حفظ حق دخالت بعدی" تلقی شده، رسماً تهدید نیست برای هر نوع صلحی که منافع آن کشور را در افغانستان تضمین ننماید.
هموطنان گرامی!

تمام جناح های دولت دست نشانده من جمله باند های جمع شده به دور "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود"، نه تنها فاسد و خودفروش اند بلکه تا مغز استخوان وابسته، نوکر و ننگ و شرم مردم کشور ما نیز هستند، موضعگیری های آنها در قبال تمام قضایائی که در افغانستان رخ می دهد، به نفع خودشان و به نفع بادران شان و در ضدیت با منافع مردم و کشور ما می باشد، ما می باید خود را آماده بسازیم تا هم بار جنگهای بعدی را خود بر دوش کشیم و هم صلحی شرافتمندانه و سازنده را در کشور با تکیه بر نیروی خود برقرار سازیم.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!